

en Henvisning, vil lade Sagen undersøge og, hvis de af mig omtalte Forudsætninger er til Stede, vil forelægge Rigsdagen Forslag om en aarlig Understøttelse til Andrageren. I sidste Tilfælde, altsaa hvis den højtærede Minister vil komme med en saadan Udtalelse, vil jeg tillade mig at henstille til det ærede Mindretal, der har foreslaaet Henvisningen, at tage dette Forslag tilbage, idet det i saa Fald vil være overflødig. Hvis Forslaget imidlertid retholdes, vil jeg stemme for det, idet jeg mener, at det er et Billighedshensyn, at der ydes Andrageren en Understøttelse, og jeg vil da anbefale andre ærede Medlemmer at stemme for Henvisningen og vil ligeledes meget bede den ærede Ordfører for Udvalgets Flertal (Nørhave) se velvilligt paa Andragendet ud fra de Forudsætninger, som jeg her har til ladt mig at fremdrage.

Forsvarsministeren (Klaus Berntsen): Det ærede Medlem fra Fakse (Stauning) har stillet et Forslag om, at et Andragende fra Fredsinvalid, Murer L. N. Boeberg af Fakse om forhøjet Understøttelse henvises til Forsvarsministerens Overvejelse. Jeg maa gøre den ærede Forslagsstiller opmærksom paa, at han har givet sit Andragende en forkert Adresse, thi Forsvarsministeren har intet at bestille med Hensyn til Invalideunderstøttelse og Invalideforsørgelse. Det ærede Medlem skulde have henvist dette Spørgsmaal til Finansministeren. Jeg maa derfor afvise det som et Andragende, der ikke vedrører det Ministerium, jeg har den Ære at staa i Spidsen for.

Dernæst har et Par ærede Medlemmer, nemlig det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) og det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (Birch), anbefalet Andragende Nr. 50 fra en Bygningsejer i Nyborg om Erstatning, fordi Garnisonen er flyttet fra Nyborg. Denne Mand har i sin Tid ladet opføre en Bygning til Kasernebrug for en Del af de Soldater, der laa garnisonerede i Nyborg. Jeg maa gøre opmærksom paa, at Nyborg har ikke haft Kaserne, opførte af Staten eller af Kommunen, idet der i Nyborg gennem mange Aar, lige indtil Garnisonen blev flyttet, var kommunal Indkvartering. Men i en Række af Aar har forskellige Bygningsejere i Nyborg indrettet Kaserne til Brug for et Kompagni eller for et større eller mindre Antal Soldater, og den Mand, der her er Tale om, er en af disse. Krigsministeriet har ikke

anmodet ham om at gøre noget saadant. Det er paa eget Initiativ, at vedkommende har opført denne Kaserne. Han har altsaa ment at gøre en Forretning dermed, og jeg beklager selvfølgelig, at han nu maaske vil lide et Tab. Jeg ved ikke, hvorledes han kan faa sin Bygning solgt eller anvendt. Men han er jo ikke den eneste i Nyborg, der kommer til at lide Tab ved den Omstændighed, at Garnisonen er flyttet derfra, og jeg kan ikke se, at han har nogen som helst Ret til at paaberaabe sig, at han er moralsk berettiget til at faa Erstatning. Det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) erkendte jo ogsaa, at det var for stærkt et Udtryk, og at det var tilstrækkeligt, naar jeg blot vilde lade Sagen undersøge nærmere og, hvis det da viste sig, at Manden virkelig havde lidt et Tab, da eventuelt vilde forelægge et Forslag paa næste Aars Finanslov om en aarlig Understøttelse til denne Mand. Det tør jeg ikke love det ærede Medlem af den Grund, at det kunde medføre ret vidtgaende Konsekvenser, idet der kunde være mange, der paa lignende Maade havde indrettet sig paa, at der var Garnison i Nyborg, Restauratører o. s. v., og den Omstændighed, at Garnisonen nu er flyttet, kunde maaske da for adskillige af disse være en Grund til at komme og forlange Erstatning for de Tab, de nu har lidt. Denne Sags Afgørelse rækker altsaa videre, end de ærede Forslagsstillere er tilbøjelige til at mene i dette Øjeblik. Statskassen har ingen Forpligtelser overfor den vedkommende. Han har paa eget Initiativ indrettet denne Bygning i Tillid til, at det vilde være en Forretning for ham. Selvfølgelig beklager jeg, at han derved har lidt et Tab, men for Konsekvensernes Skyld tør jeg ikke stille i Udsigt, at jeg vil fremsætte Forslag til en aarlig Understøttelse for den vedkommende.

Marott: Dette Andragende er jo en Følge af de Foranstaltninger, som er truffet af Lovgivningsmagten med Hensyn til Garnisonsforholdene i Nyborg, og selv om Staten ikke oprindeligt har staaet i direkte Forhold til den paagældende Kaserneejers Forhold, forekommer det mig dog, at Staten maa have en vis Forpligtelse til at søge at mildne den haarde Skæbne, som er overgaaet ham ved disse Lovgivningsforanstaltninger. Som jeg oplyste før, vil denne Mand lide et Tab paa ca. 50,000 Kr. ved Garnisonens Flytning fra Nyborg, og hvis man ikke fra Rigsdagens og Ministeriets